

Adalet: Doğruluk. Herkese kendine uygun düşeni, kendi hakkı olanı verme.

Bağışlamak: Herhangi bir kötü davranış için ceza vermekten vazgeçmek, affetmek.

Cehalet: Cahil olma durumu, kendisine ve topluma zarar verecek derecede bilgisizlik.

Cesaret: Güç veya tehlikeli bir işe girerken kişinin kendinde bulduğu güven.

Dürüst: Sözünde ve davranışlarında doğruluktan ayrılmayan, doğru olan.

Emanet: Maddi mal veya eşyanın güvenilir bir kişiye muhafazası veya korunması amacıyla bırakılmasıdır.

Emek: İnsanın bilinçli olarak belli bir amaca ulaşmak için giriştiği çaba.

Elçi: Bir devleti, devamlı veya geçici olarak, gönderilen yerde temsil etmekle görevli şahıs.

Güvenilir: Güven duygusu veren, güvenilen

Güzel ahlak: Nefse hâkim olup küfür, yalan, lânet okuma, alay etme, kibirlenme, koğuculuk yapma, gıybet etme, riya, cimrilik, kıskançlık suizan gibi kötü duygu ve davranışlardan sakınmaktır.

Hoşgörü: Her şeyi anlayışla karşılayarak olabildiği kadar hoş görme durumu.

İlim: Bilmek, şuurda hâsıl olmak, sağlam ve kesin bir biçimde, bir şeyin gerçeğini bilmek.

İstişare: Bir konuda bir kimseden düşüncesini sorma, danışma.

Kâhin: Doğaüstü yollardan gizli, bilinmeyen şeyleri, geleceği bilme savında bulunan kimse.

Kul hakkı: İnsanın sahip olduğu haklar.

Merhamet: Bir kimsenin ya da bir başka canlının karşılaştığı kötü durumdan duyulan üzüntü, acıma

Sabır: Acı, yoksulluk, haksızlık gibi üzücü durumlar karşısında isyan çıkarmadan onların geçmesini bekleme erdemi, dayanç.

Sadaka: Allah rızası için fakirlere verilen mal, para, ilim gibi insanın muhtaç olduğu herhangi bir şey.

Sevgi: İnsanı bir şeye ya da bir kimseye karşı yakın ilgi ve bağlılık göstermeye yönelten duygu

Sorumluluk: Kişinin kendine ve başkalarına karşı yerine getirilmesi gereken yükümlülüklerini zamanında yerine getirmesi zorunluluğudur.

Suffe: Mescide bitişik üstü hurma dallarıyla örtülü, etrafı açık olan, kendilerine ehl-i suffice adı verilen fakir, kimsesiz, evi olmayan Müslümanların kaldıkları ve eğitim gördükleri yer.

Şefkat: Acıyarak ve koruyarak sevmek, sevecenlik.

Tebliğ: Duyurma, bildirme, haber verme.